

rogat für die Soma-Pflanze gebraucht wird: द्वयानि फाल्गुनानि लो-
कितपुत्र्याणि चारुणपुत्र्याणि च ÇAT.Ba.4,3,10,2. TBa. 1,4,3,5. Åçv. Ça.
6,8. — b) N. pr. eines Wallfahrtsortes Buçg. P. 7,14,31.

फाल्गुनानुज (फाल्गुन + ऋ) m. der jüngere Bruder des Monats
Phālguna, der Frühlingsmonat Kaitra H. c. 22. Hān. 132.

फाल्गुनाल m. der Monat Phālguna TRIK. 1,1,111. — Vgl. फाल्गुनाल.

फाल्गुनि m. patron. von फाल्गुन = ऋनु MBu. 6,1739. 14,2008.

फाल्गुनिक adj. zum Nakshatra Phalguni (nach P. zum Vollmonds-
tage im Monat Phālguna) gehörig P.4,2,23. मासादि Sch. m. (sc. मास)
der Monat Phālguna AK. 1,1,3,15. H. 133.

फाल्गुनीभव m. = फाल्गुनीभव Bein. des Planeten Jupiter H. 118.

फाल्गुन्य m. metron. von फाल्गुनी PRAVARADBJ. in Verz. d. B. H. 38,12.

फि m. 1) Bösewicht. — 2) unnützes Gerede EKĀSHARAK. im ÇKDr.
— 3) Zorn ÇABDAR. im ÇKDr.

फिङ्क m. ein best. Vogel, der gabelschwänzige Würger (कलिङ्क,
कुलिङ्क) ÇABDAM. im ÇKDr.

फिरङ्क m. Frankenland, die Franken d. i. Europäer; die Krankheit
der Franken d. i. Syphilis; फिरङ्गिन् ein Franke, Europäer Verz. d. B.
H. No. 996. फिरङ्गेरोटी Franzbrod PAKARĀGEÇVARA im ÇKDr.

फिराल N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 28.

फिरिण्ड m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. B. H. No. 721.

फु m. 1) Zauberformel (मन्त्रक). — 2) leeres Geschwätz (तुच्छवाक्य)
VIÇVA im ÇKDr.

फुक m. Vogel ÇABDAR. im ÇKDr.

फुट् s. u. फुत्कार.

फुट् m. f. n. = फट्, फण die sogenannte Haube einer Schlange ÇKDr.
und Wilson nach H. 1315, wo aber unsere Autt. nur फट्, फण्ट, und
फुट् lesen. वृक्षपुरोटोप (भुङ्गम) PAKĀT. 174,11.

फुत् und häufiger फून् schallnachahmende interj., stets in Verbindung
mit कर्. 1) pusten, blasen: वानरा वक्रिकणसदृशानि गुञ्जाफलान्यव-
चित्प्य वक्रिवाक्क्या फूत्कुर्वतः (sic) समसातस्युः PAKĀT. 93,4. बालः पय-
सा दग्धो दध्यपि फूत्कृत्य भनयति Spr. 1184. फुत्कृत der Ton von Blas-
instrumenten, s. u. नैविज 2. und पाञ्चशब्दिक. — 2) aus vollem Halse
schreien, kreischen: फूत्कृत्य रोदिष्यसि Spr. 28. फूत्कृत्य चक्रन्द Ka-
tuās. 36,99. PAKĀT. 33,11 (फुत्कार ed. orn. 31,13). 40,19. 82,18. 193,
11. 237,14. Z. d. d. m. G. 14,372,19. Verz. d. Oxf. H. 135,b,25. फुत्कृत
n. ein Geschrei aus vollem Halse RĪGA-TAR. 1,372.

फुत्कार (von फुत् mit 1. कर्) m. Feuer (sprühend) ÇABDAR. im ÇKDr.

फुत्कार und फूत्कार (wie eben) m. 1) das Blasen, Zischen: फू° Verz.
d. Oxf. H. No. 214, Z. 9. फूत्कारं कुर्वती als Erkl. von धमती KUALAJ.
127,b,Schol. फूत्कारं (sic) न यदा कुर्युः (मत्स्याः) ÇATR. 10,95. अत्रगरेण मु-
क्तफूत्कारवायुना KATHĪS. 46,63. फुत्कारं das Zischen einer Schlange Verz.
d. Oxf. H. 128, b, 11. विषफूत्कारमलिन KATHĪS. 22,183. फूत्कारं मुक्त-
वान् (श्वः) Vid. 86. — 2) das Schreien aus vollem Halse: समाक्रन्दगि-
रः सुतारिः फुत्कारिः शिव शिव शिवेति प्रतनुमः Spr. 3401. मुक्तफूत्कार
KATHĪS. 13,59. 20,137.

फुत्कारवत् (von vorherg.) adj. zischend: अल्पे कले सस्फुलिङ्गे वा-
मावर्ते भयानके । धार्द्रकाष्ठैः समुत्पन्ने फुत्कारवति पावके ॥ TITHJĀDIT.

im ÇKDr.

फुत्कृति und फूत्कृति f. = फुत्कार KĀVJAK. im ÇKDr. मुक्तफूत्कृति
(वेताल) das Zischen oder Schreien aus vollem Halse Vid. 96.

फुप्फु onomatop.: °कारक so v. a. keuchend VJUTP. 148.

फुप्फुस m. Lunge Suçā. 1,328,13. 329,6. 337,11. 2,18,7. n.: उदान-
वायोराधारः फुप्फुसं (sic) प्रोच्यते ÇĀRṆG. SĀṆU. 1,3,21. — Vgl. फुप्फुस.

फुलिङ्ग Syphilis (उपदेशविशेष) Verz. d. Oxf. H. 316,b,7. Nach ACF-
RECHT = स्फुलिङ्ग; vgl. jedoch फिरङ्ग.

फुलित f. nom. act. von 1. फल् VOP. 26,183.

फुल् (von फुल), फुलति ausblühen, blühen DuĀTUP. 13,24. फुलता
पङ्कजेनैव वक्रेण MBu. 7,5375.

फुल (partic. von 1. फल् P.7,4,39. 8,2,55. 1) adj. f. घ्रा (gespalten, auf-
gebrochen) aufgeblüht, blühend, mit Blumen besetzt VOP. 26,101. AK. 2,
4,4,8. TRIK. 2,4,3. H. 1127. पद्म MBu. 3,8360. R. GORR. 2,66,66. 3,32,
19. MĀKĀ. 13,19. 61,2. RAGH. 9,63. RĪ. 6,6. VID. 283. KĀURAP. 1. का-
नन MĀKĀ. P. 63,1. अशोकानां वनानां फुलानि कुसुमैः शुभैः MBu. 4,1704.
फुलाम् च पद्मिनीपु 13,521. सरम् 1,1811. सरांसि च सुफुलानि R. 2,68.
14. weit geöffnet (von Augen): स्फुटकुमुदिनीफुलोद्यमलोचना Spr. 346.
von einem lachenden Gesicht und einer aufgeblühten Wasserrose KĀVJAK.
2,193. — 2) m. N. pr. eines Heiligen Mack. Coll. I, 78. — 3) n. eine
aufgeblühte Blume: श्रीपञ्चम्यां श्रियं देवीं फुलैः संपूजयेत्सदा KĀLIKĀ-P.
im ÇKDr.

फुलतुवरी (फुल + तु°) Alaun NIGH. PR.

फुलदामन् (फु° + दा°) n. ein best. Metrum, 4 Mal — — — — —
—————, — — — — — KHANDOM. 107. — Vgl. फुलदामन्.

फुलन (vom caus. von फुल्) adj. aufblasend: गल्ल° Spr. मन्त्रः कार्या-
नुगो येषां im 3ten Theile.

फुलपुर (फु° + पुर) n. N. pr. einer Stadt RĪGA-TAR. 8,1835.

फुलफाल m. = फलफाल der beim Werfen entstehende Wind TRIK.
2,9,5.

फुलरीक m. 1) Gegend, Land (देश). — 2) Schlange UṢĀDIN. im
SĀMĀSHIPTAS.

फुललोचन (फु° + लो°) 1) adj. weit geöffnete Augen habend. — 2) m.
eine Gazellenart ÇABDAR. im ÇKDr.

फुलवत् part. praet. act. von 1. फल् P. 8,2,53. Sch.

फुलाम्बिका (फुल + ऋ°) f. N. pr. eines Frauenzimmers HALL. 134.

फुलारण्यमाकात्म्य (फुल 2. - ऋ° + मा°) n. Titel eines Abschnittes im
AGNI-P. MACK. Coll. I, 78.

फुलि (von 1. फल्) f. das Aufblühen, Blühen ÇKDr. WILSON.

फुलोत्पल (फुल + उ°) n. N. pr. eines Sees HIT. 110,1.

फूत्, फूत्कार, फूत्कृति s. u. फुत् u. s. w.

फेचक m. ein best. Vogel Verz. d. B. H. No. 897.

फेट् schallnachahmende interj. फेट्कार m. Geheul ÇATR. 14,241. — Vgl.
फेत्, फेत्कार.

फेण, फेणी, फेणगिरि, फेणय s. u. फेन, फेनगिरि, फेनय.

फेट् m. ein best. Vogel Verz. d. B. H. No. 897.

फेत् schallnachahmende interj. फेत्कृत n. Geheul: गोमायु° ÇATR. 14.
29. — Vgl. फेट्.